

DRESDEN, den 29 October.

De Koning heeft den hertog van Otranto, die, eenige dagen geleden, in hoedanigheid van buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van Frankrijk bij ons hof, alhier is aangekomen, zijne eerste audientie verleend, waarbij die minister de eere heeft gehad aan Z. M. zijne geloofsbriefen te overhandigen.

BERLYN, den 7 November.

De innige vriendschappelijke betrekkingen, welke gedurende zoo vele jaren, tusschen Zijne Majesteit den Koning en Zijne Majesteit den Keizer van Rusland, bestaan hebben, zijn door eenen nieuwen band nog nauwer toetgetrokken. De beide Souvereinen hebben, met bewijling van Hare Majesteit de Keizerinne Moeder, de echtvereeniging van Zijne Keizerlijke Hoogheid den Grootvorst Nikolaas, met Hare Koninklijke Hoogheid, Prinsesse Charlotta van Pruissen, ingevolge het verlangen Hunner K. K. Hoogheden, vastgesteld. Dit besluit is zaterdag den 4den november, in tegenwoordigheid van het geheele hof bekend gemaakt; hebbende Hunne K. K. H. de gelukwenschingen van alle de aanwezigen bij die gelegenheid ontvangen.

Zijne Doorl. de Rus-Keizerlijke veldmaarschalk, prins Barclay de Tolly, is uit Parys alhier aangekomen.

Gisteren voormiddag is Z. M. de Keizer van Rusland, vergezeld van den prins Wolkowski, naar Charlottenburg gereden, om aldaar het Mausoleum van Hare Majesteit de overledene Koningin, te bezichtigen.

Den 4den dezer, trok over Dresden, het uit de armée terugkeerende Rus-Keizerlijke grenadier-regement van den Koning van Pruissen, alhier binnen. De Koning in de uniform van eenen Russischen oversten van dit zijn regiment gekleed, reed, met Zijne Majesteit den Keizer van Rusland aan zijne regter zijde, onder het gejuich der troepen, en het bewijs der militaire honneurs, met een talrijk gevolg, door de geheele linien. Vervolgens zwenkte het regiment links af en werd door Z. M. den Koning, die aan het spits van hetzelfde, met uitgetrokken degen, nevens den Keizer van Rusland reed, de stad binnengevoerd. Ten plegtigen ontvangst van dit regiment, was het geheele garnizoen van het Koninklijk paleis tot aan de Brandenburgse poort in reijen geschaard. Toen het regiment aan de Hondsbrug kwam, steeg Zijne Majesteit de Keizer van Rusland, aan het hoofd van hetzelfde te paard, waarna de Koning, onder het bewijzen van alle militaire honneurs, aan het hoofd van zijn regiment voorbij Zijne Keizerlijke Majesteit diende, hetwelk door laatsgezegde Z. M. tot zoo lange beantwoord werd, tot hij het defileren van het garnizoen de beurt aan het reserve bataillon van het Pruisische grenadier-regiment, Keizer Alexander kwam.

Des middags was bij Z. M. in de Beeldengallerij, groot diner van zoo couverts, bij hetwelk ook alle de officiers, van het bovengezegde Russisch regiment tegenwoordig waren, en de Koninklijke kapel, zoo als ook het Russische militair vocaal-muziek, zich afwisselend lieren hooren.

Zondag voormiddag werd er, in tegenwoordigheid der Hoogvorstelijke Personen, in de slorkapel, eenen godsdienst, volgens het Grieksche kerkgebruik gehouden; vervolgens was er groote parade in de Lustgarde. Des avonds gaf Zijne Majesteit in de opera een groot bal voor 3000 personen.

Gisteren middag zijn de manschappen van het Russisch grenadier-regiment, Koning van Pruissen, sterk, zoo aan onder-officiers als gemeenen 3600 man, op kosten van Z. M. den Koning, in het Tuighuis, op eenen plegtigen maaltijd onthaald. De tafels, welker getal uit 95 bestond, werden door 250 man van het Pruisische regiment grenadiers, Keizer Alexander, die hunne verbroederde vrienden, de Russische krijgslieden, bij den maaltijd behulpzaam waren, bediend. Toen de maatschap gereed was, zich ter neder te zetten, verscheen Zijne Majesteit den Keizer, vergezeld van Z. M. den Koning en alle de Prinsen. Zij werden met een luid, veelwerf herhaald Hurrah! en door de in de vensters der verdiepingen geplaatste muziek der kavalerie, met trompetten en pauken-geschal ontvangen, namen alle de tafels in oogenschouw, wier middelste, de voornaamste allée, door candelabres versierd was, en vertoefden eenigen tijd bij deze militaire maaltijd, wiens geheele inrigting en voorbeeldige uitvoering den grootsten lof aan den oversten Priekselwitz, aan wiende direktie opgedragen was, verschaft heeft.

Met het vallen van den avond was de stad op het luisterrijkste geillumineerd.

Gisteren heeft de Residentie ter eere der Hoogvorstelijke personen, in de concert-zaal van den schouwburg, groot bal gegeven.

Overmorgen ziet men de aankomst van Hare Majesteit de Keizerin van Rusland te ontmoet.

STUTTGART, den 6 November.

Z. M., op de aanvraag, welke hem deswege gedaan is, toegetreden zijnde tot de maatregelen, die de Hoven van Oostenrijk, Rusland, Pruissen en Groot-Brittannie, in overeenstemming met het hof van Frankrijk, genomen hebben, ten opzichte van zoodanige personen, als deel aan de omwenteling gehad hebben, die, in de maand maart 11., in Frankrijk, ten voordeele van Napoleon, is uitgebarsten, welke personen, volgens de ordonnantie van Z. M. den Koning van Frankrijk, van den 24sten juli 11., voor een gedeelte gearresteerd en aan de regtbanken overgeleverd, en gedeeltelijk onder toezigt der politie gesteld worden, heeft dien overeenkomstig de volgende ordonnantie uitgevaardigd:

„1°. Aan de onderstaande generaals en officieren, die, volgens de ordonnantie des Konings van Frankrijk, in dato den 24sten juli 11., gearresteerd en aan de competentie regtbanken moeten overgeleverd worden, wordt verboden, om in eenig gedeelte der Staten van het koninkrijk Wurtemberg te komen, op straffen voor de

overtreders, van dadelijk gearresteerd en aan het Fransch gouvernement uitgeleverd te zullen worden. Deze generaals en officieren zijn: Ney, de twee gebroeders Lallemand, Drouet, d'Erlon, Lefebvre-des-Noettes, Ameil, Brayer, Gilly, Mouton, Duvernet, Grouchy, Clausel, Laborde, Debelle, Cambrone, Lavalette, Rovigo, Bertrand, Drouot.

Indien, in weerwil van dat verbod, een der hierboven genoemde personen, aan deze zijde onzer grenzen gevonden wordt, zal hij door de gendarmerie gearresteerd worden, of, bij gebreke derzelfde, op alle andere zekere wijze, naar de eerste plaats, waar zich een detachement Wurtembergsche troepen bevindt, getransporteerd worden, aan hetwelk men hem zal overleveren. Men zal er ook rapport aan Z. M. van doen, welke aan de militaire magten de noodige orders tot het verder transporteren derzelfde zal geven.

„2°. Met betrekking tot de andere personen, die, volgens gemelde ordonnantie, bevel bekomen hebben, om Parys te verlaten, en onder het toezigt der politie gesteld zijn, te weten: Soult, Alix, Exelmans, Bassano, Marbot, Felix Lepelletier, Boulay (van la Meurthe), Mèhé, Fressinet, Thibaudau, Carnot, Vandamme, Lamarque, Lobau, Harel, Piré, Barrère, Arnault, Pommereuil, Regnaud (van St. Jean d'Angely), Arighi, Dejean, Garreau, Réal, Bouvier, Dumolard, Merlin (van Douay), Durbach, Drot, Desfermont, Rory S. Vincent, Felix Desportes, Garnier (van Saintes), Mellenie, Hulin, Cluss, Courtin, Tarbin-Janson l'Ainé, le Lorgne Fideville, en aan wie, ingevalle zij uit Frankrijk gebannen worden, of verlof bekomen magten, om hetzelfde te verlaten, geene schuilplaats verleend zal worden, dan in Oostenrijk, Rusland en Pruissen, doch niet in de Duitsche landen tusschen die Staten en Frankrijk, de Nederlanden, Zwitserlanden geheel Italië, van waar zij uitgesloten moeten worden — is het hun volstrekt verboden, om in het koninkrijk Wurtemberg te verblijven, en zij zullen daar niet door mogen trekken, om zich naar een' der drie voornoemde Staten te begeven, dan voor zoo verre zij met paspoorten van het Fransch gouvernement voorzien zijn; zullende alsdan, gedurende hunnen togt door het land, door Wurtembergsche gendarmen geëscorteerd worden.

„De landvoogden en de groot-baaiuwen zullen zich niet alleen overeenkomstig deze ordonnantie gedragen, maar daarvan aan hunne onderhoorigen, aan de commissarissen der politie, aan de directeurs en beambten der posterijen en de bureaux der tollens op de grenzen kennis geven, en zij zullen de geschikte maatregelen nemen, ten einde, wanneer zulks noodig is, deze ordonnantie stiptelijk ten uitvoer worde gebracht.

„Stuttgart, den 3den november 1815.

„Het ministerie van binnenlandsche zaken en van politie.

„De graaf VON REISCHACH.

„De graaf VON ZEPPELEN.”

HAMBURG, den 10 November.

PARYS, den 31 October.

Wegens de geldbetaling van Frankrijk en de ontruiming des Franschen gebieds van een groot gedeelte der geallieerde troepen, zijn de volgende overeenkomsten getroffen:

Protocol der conferentie, van den 13den October, over den grondslag der overeengekomen geldbetalingen.

„1. De geldbetalingen over welke tusschen Frankrijk en de Geallieerde Mogendheden overeenkomen is, zijn op dien voet bepaald, dat, in de drie eerste jaren, te rekenen van den 1sten december 1815, Frankrijk niet boven de 270 millioenen betalen zal.

„2. Van deze 270 millioenen zal jaarlijks de som van 140 millioenen aangewend worden tot achtereenvolgende afbetaling der schavergoeding in geld, bedragende 700 millioenen, zoodat het geheel in vijf jaren afbetaald zijn zal. 130 Millioenen zullen tot onderhoud van het bezettings-leger, onder de in de volgende artikelen bepaalde voorwaarden, besteed worden.

„3. Hoewel Frankrijk de algemeene verplichting op zich genomen heeft, om al dat geene te dragen, wat het bestendig onderhoud der bezettings-armée betreft, hebben nogtans de verbonden Mogendheden, willende dit zoo veel mogelijk verlichten, het voornemen, om de troepen, welke tot de militaire bezetting bestemd zijn, wanneer de omstandigheden zulks veroorloven, van jaar tot jaar te verminderen, om daardoor het evenwigt tusschen de 130 millioenen, welke Frankrijk te betalen heeft, en de werkelijke kosten hunner legers, te herstellen, die in Frankrijk op 150,000 man beloopten zullen.

„4. Indien de inwendige gesteldheid van Frankrijk deze vermindering aan de Mogendheden niet veroorloofde, dan zou Frankrijk genoodzaakt zijn, om hun het deficit tusschen de 130 millioenen, welke het te betalen heeft, en de werkelijke kosten van het onderhoud der troepen te vergoeden. Dit deficit zal jaarlijks niet boven de 20 millioenen bedragen.

„5. Daar men overeenkomen is, dat het geheel der door Frankrijk in het eerste jaar te betalen somme geen 270 millioenen mag te boven gaan, zoo zal de vergoeding van het deficit, hetwelk, onder de ongunstigste veronderstellingen, in de vijf jaren niet boven 100 millioenen bedraagt, in het vierde of vijfde jaar geschieden, of wanneer de Fransche regering niet oordeelde in staat te zijn om de jaarlijksche betaling van 270 millioenen te boven te gaan, dan zou gezegde vergoeding over het zesde jaar geslagen worden, met voorbehouding van de noodige borgstelling.

„6. Wanneer, na verloop van drie jaren, de gesteldheid van zaken van dien aard zal zijn, dat de Mogendheden niet meer zullen noodig hebben, om, wegens staatkundige redenen, de militaire bezetting voort te zetten, dan zal het getal troepen, in evenredigheid (Het vervolg op de kant dezer bladzijde.)

van het gehele contingent bedragen zal. Het contingent van de troepen zal 100,000 man, en de contingenten van Denemarken, Saksen, Hannover en Wurtemberg zullen, voor ieder dezer Rijken, 5000 man beloopten. b) Dat te veldmaarschalk hertog van Wellington tot opperbevelhebber dezer armée benoemd wordt. c) Dat aan den hertog van Wellington de Fransche volmagt over deze legers wordt opgedragen, om dezelve te doen ageren, zoo als hij het voegzaamste voor het aigemeen doel der militaire bezetting zal bepalen, waarbij hij zoo veel mogelijk de bijzondere omstandigheden van ieder korps in acht zal nemen. Hij bestraft derzeiver bewegingen, zoo als de omstandigheden het zullen vorderen, ingevolge de instructien, welke hij van de vier verenigde kabinetten ontvangen zal; wel te verstaan echter, dat de troepen van iedere Mogendheid steeds onder de onmiddellijke bevelen van hunne generaals staan; dat zij verenigd blijven, en dat zij, zoo veel mogelijk, op de linie van gemeenschap met hun land (Hier vervolg op bladz. twee.)

Fransche regering te regelen, en om het tusschen hen afgesproken plan tot onderhoud der algemeene rusten uitvoer te brengen. Deze maatregelen betreffen: 1°. de definitieve organisatie der armées, welke tot de gemeenschappelijke veiligheid van Europa in Frankrijk blijven moet; 2°. de betrekking der armée en harer opperhoofden tot de Fransche regering; 3°. de ontruiming van het Fransche grondgebied door die troepen, welke tot die armée niet behooren.

„1°. Wat de definitieve organisatie der Europeesche armées betreft, zoo hebben de kabinet-ministers, krachtens hunne volmagten, besloten: a) Dat die armée uit troepen der verschillende Mogendheden in de volgende evenredigheid bestaan zal: de contingenten van 30,000 man, welke Oostenrijk, Rusland, Pruissen en Groot-Brittannie stellen, zullen uit infanterie, kavallerie en artillerie in zoodanige evenredigheid bestaan, als de respectieve Mogendheden dienstig zullen oordeelen; met dien verstande echter, dat de kavallerie niet boven het zesde en niet beneden het tiende gedeelte

spedigen. Te dien einde zullen er van beide zijden commissarissen benoemd worden, om de marschen, volgens bovengemelden grondslag, te regelen, en dadelijk berigt omtrent de termijnen der ontruiming van het koninkrijk, uitgezonderd de korpsen, die voor eerst nog terug blijven, te ontvangen.”

(Hier volgen de onderteekeningen.) Bij het protocol waren nog twee bijlagen gevoegd: de eerste behelsde het ontwerp nopens vier verscheiden wijzen van betaling, doch waarvan er gene aangenomen is, en de tweede, staatkundige aanmerkingen, om te bewijzen, dat men aan Frankrijk, ten opzichte der betalingen, alle mogelijke verlichting toegestaan had, en dat, zoo de militaire bezetting meer dan drie jaren voortduurde, zulks de schuld van Frankrijk en niet der Geallieerden zijn zou.

Protocol der conferentie, van den 22sten October 1815. De ministers der vier hoven hebben de maatregelen in overweging genomen, welke nog te nemen zijn, om het militair gedeelte hunner schikkingen met de van het als nog overblijvend gedeelte der schavergoeding in geld verminderd worden. Frankrijk kan alsdan overal een einde aan de militaire bezetting maken, door het overige der schavergoeding af te betalen, hetzij in kontanten, of door zoodanige schikkingen, die door de Bondgenooten, als equivalent van kontante betalingen, beschouwd worden.

„De verbonden hoven zullen aan de Fransche regering de reclames ter hand stellen, die tot de niet uitgevoerde artikelen des traktaats van 1814 behooren, en de Fransche regering zal hare voorstellen, wegens de middelen, om de definitieve liquidation en de werkelijke vergoeding der gereclameerde sommen te bevestigen, overhandigen.

Den 15den October, heeft men het onderstaande bij het protocol gevoegd: „Ten gevolge der onderteekening van het protocol, in dato den 13den, zijn de ministers eenstemmig met den hertog van Richelieu, overeengekomen, de ontruiming van het Fransche gebied zoo veel mogelijk te be-

weglepen; ik hecht niet aan het leven, maar alleen aan de eer mijner kinderen.

In de verhooren voor den generaal Grundler heeft Ney onder anderen gezegd: „Ik heb nooit iets geweten van de ontwerpen van Buonaparte. Ik was op mijn landgoed, toen ik zijne landing vernam. Ik begaf mij bij den hertog van Berry, hem verzekerde, mijne diensten aan Z. M. aan te bieden. Een brief van den generaal Bertrand verzekerde mij, dat Buonaparte mij verantwoordelijk stelde voor het Fransche bloed dat zou vergoten worden voor een zaak tegen welke Engeland en Oostenrijk zich verkleeden. Ik heb de proklamaatie eerst in den nacht van den 13den tot den 14den ontvangen. Zij is verkeerdelijk van den 13den gedagteekend; zij is van den 14den en eerst dien dag voorgelezen. Een groot gedeelte van het 3de regiment haasden en verscheiden andere korps hadden zich reeds voor de lezing der proklamaatie gunstig voor Buonaparte uitgesproken. Ik heb meer de wegstijping gevolgd dan de leus toegegeven.”

Uit de proces-verbalen der in deze zaak gehoorde getuigen blijkt, dat de prins de Poix en de hertog de Duras verticaal hebben, dat den 7den maart, de bevelen des Konings komende namen, Ney met eenen vasten en snellen trek den Koning gendeerd is en tot hem gezegd heeft: „dat hij verrok met het besluit om Buonaparte overal te bevechten, en dat, indien het hem gebeurde om hem levend in handen te krijgen, hij hem in een ijzeren kooi brengen zou.”

De graaf de la Jamnierre heeft verklaring gedaan, hoe Ney, na een ban te hebben doen slaan, den 7den maart voorgelezen hebbe. De soldaten riepen *live de Kéiser! Ney omhelsde alle personen die zich bij hem bevonden, verzekerde, dat die zaak seker meer dan drie maanden geregeld was, en dat de wederkomst van Buonaparte de wensch was van de armée.*

Een ander ooggetuige heeft verklaard, dat bij de lezing der proklamaatie de officieren, die in het centrum van het carré stonden, geheel tot neder geslagen wa-

blijven geposteerd. Alles, wat het huishoudelijke en de inwendige krijgstuut van ieder korps betreft, zal aan de generaals, die over dezelve in het bijzonder commanderen, overgelaten zijn. d.) Dat krachtens de volmagten, welke de Souvereinen aan den hertog van Wellington tot het algemeen welzijn van Europa opgedragen hebben, de generaals, welke de korpsen der onderscheiden Mogendheden commanderen, onder het opper-kommando van den hertog van Wellington, gesteld worden, aan wien zij hunne berichten moeten inzenden, en wiens bevelen zij moeten opvolgen, en dat de Fransche regering verzocht zal worden, om, zonder uitstel, zich met den hertog van Wellington over al datgene te verstaan, wat op het onderhoud van het leger en op de uitvoering der bijzondere deswege gemaakte conventien betrekking heeft. Het tegenwoordig protocol zal aan den hertog van Wellington, aan de generaals, welke over de geallieerde korpsen der bezettings-armée het bevel voeren, alsmede aan de Fransche regering, medegedeeld worden.

2°. Wat de betrekking der bezettings-armée en derzelver opperhoofden tot de Fransche regering aangaat, voor zoo verre zij niet door de militaire conventie, welke bij het hoofd traktaat bijgevoegd wordt, geregeld zijn, zoo reserveren zich de ministers een definitief besluit te dezen opzichte te nemen.

3°. Met betrekking tot de ontruiming des Franschen grondgebieds van die geallieerde troepen, die niet tot de bezettings-armée bestemd zijn, wordt de hertog van Wellington belast, zich onverwilt met de noodige maatregelen ongedig te houden, om deze ontruiming te bespoedigen, als ook met de inrigtingen, die, te dien opzichte, zoo met de Fransche regering, als met de opperbevelhebbers der geallieerde legers, moeten getroffen worden.

„(geteekend) CASTLEREAGH,
METTERNICH,
HARDENBERG,
CAPO D'ISTRIA.”

LONDEN, den 10 November.

De Koningin heeft voorleden maandag door de Prinses Elisabeth vergezeld, een bezoek bij de gravin d'Orkney afgelegd en aldaar het middagmaal genomen. H. M. is denzelfden avond te Windsor terug gekomen.

De plechtige installatie van den nieuwen lord maire en de feesten die dezelve jaarlijks vergezellen, hebben gister met de gewoonlijke staatsie plaats gehad. De maaltijd was allerprachtigst en wierd door een austringerlijk bal gevolgd, hetwelk door den hertog van Gloucester en miss. Wood, dochter van den lord maire geopend wierd. Onder het groot aantal genoodigden, bevonden zich de hertogen van Kent en van Sussex, de ambassadeurs van Frankrijk en van Hanover, de lord kanselier, de kanselier van het echequier en verscheiden personen van den eersten rang.

De proef der nieuwe telegraphen door sir Home Popham uitgevonden, zal binnen kort tusschen het admiraliteitshuis en Sheerness genomen worden, de constructie van dezelve is zeer eenvoudig, het werktuig bestaat uit een paal of staak recht op in den grond geplant, welke een arm aan het eind en een dieregelijke in het midden heeft, en welkers bewegingen zich op twee duizenderlei verschillende wijzen laten combineren, en dus eenige honderde teekenen meer geven dan de tegenwoordig in gebruik zijnde telegraphen.

Reizigers die den 7den van Calais te Douvres aangekomen zijn, verhalen dat er eenige dagen te voren een oproer te Rouaan had plaats gehad, en dat in dezelve tien Pruisen en meer dan dertig Franschen gedood of gewond waren.

De corvet van Z. M. the Spynx, welke den 9den july II. van Madras onder zeil ging, is eergister te Portsmouth aangekomen; de dépêches die zij medegebragt heeft, zijn nog niet officieel aan het publiek bekend gemaakt; men meent nogtans in het zekere onderrigt te zijn, dat zij de tijding van het sluiten der vrede met den Rajah van Nepaul medebrengen; men zegt dat de voorwaarden derzelve zeer gunstig voor Groot-Brittannië zijn, en dat wij eenige zeer sterke posities bekomen hebben, die ons grondgebied voor het vervolg tegen alle invallen, waar voor die grenzen zeer blootgesteld waren, beveiligen zullen; bij het vertrek van de corvet heerschte er de grootste rust in alle de bezittingen van Z. M.

Het gouvernement heeft eergister dépêches uit Halifax van den 22sten oktober ontvangen, zij wierden aangebragt door de goëlter the Canso, welke tevens de dagbladen van New-York tot den 7den derzelve maand aan boord had; het schijnt, uit omstandigheden vermeld in bijzondere brieven uit Kanada en Amerika, dat de Engelschen en de Amerikanen, even sterke dispositien als gedurende den oorlog maken, om een meerderheid van zeemagt op de meeren te bekomen; de Engelschen bouwen schepen op het meer Huron; de Amerikanen maken hunne vloot op het meer Erie, instaat om dadelijk dienst te kunnen doen, zij bouwen ook eene nieuwe vesting drie mijlen beneden Détroit, in eene stelling alwaar zij het geheele bijgelegen land in room houden kunnen; de Amerikanen wenden voor, dat het de Engelschen zijn, die oorzaak tot deze maatregelen van voorzorg gegeven hebben, door het eerst te beginnen met het koopen en bouwen van schepen, ten einde zich meester van de meeren Erie en Huron te maken, en dat zij volgens alle waarschijnlijkheid, gedurende den vrede, alle hunne pogingen aanwenden zullen, om zich de meerderheid van magt op alle de meeren te verzekeren.

In het dagblad van New-York van den 17den oktober leest men het volgende: „Joseph Buonaparte is uit het Zuiden, alwaar hij eene reis gedaan had, terug gekomen; hij heeft het buitengoed gehuurd, hetwelk door lord Courtenay, gekocht en bewoond was geweest, en dat op den oever van de Baay Hudson gelegen is; wij zijn in het zekere onderrigt, dat de Ex-Koning Joseph, een persoon aan boord van het schip de Tontine, dat naar Bordeaux onder zeil gaat, gezonden heeft, ten einde zijne echtgenoot en familie in dit land over te brengen.

PARYS, den 9 November.

Heden, de dag waarop de eerste zitting van den krijgstraad, gelast om Ney te vonnissen, moest plaats hebben, was, reeds mer het aanbrenken van den dag, eene ontelbare menigte van nieuwsgierigen voor de poorten van het paleis van justitie zamengevloeid. Ten 8 uren kwamen detachementen van alle de legioenen der nationale garde van Parys, benevens piketten gendarmen en sapeurs-pompier hunne respectieve posten aan het paleis van justitie en in den omtrek bezetten.

In de gehoorzaal, waar de dienst verrigt werd door nationale gardes en veteranen, zijn de plaatsen, welke gewoonlijk de gezworenen bezetten, en zelfs de banken voor de beschuldigten, aan het publiek ingeruimd

geworden; en is voor den beschuldigten eene plaats bij zijnen verdediger, in de halfonde ruimte, beneden het bureau der regters, aangewezen.

Onder de menigte van aanschouwers, waren ook vele vreemdelingen, en in de gereserveerde plaatsen heeft men, onder anderen, prins August van Pruisen, lord en lady Castlereagh, en verscheidene andere personen van onderscheiding, waargenomen.

Ten 11 uren precies, zijn de regters, (na vooraf in gesloten vergadering, en onder afwezigheid van den maarschalk Massena, beslist te hebben, dat de redenen van verwerping [recusation] door dien maarschalk ingeleverd, en welke, naarmen verneemt, gegrond waren op eenen hevigen twist die tusschen hem en Ney in Spanje plaats had gehad, niet voldoende waren om zijne weigering van in den krijgstraad te zitten daarop te gronden,) in de gehoorzaal plaats komen nemen, en is daarop dadelijk de zitting door den president geopend, met de voorlezing van twee brieven des ministers van oorlog, bij den eersten van welken de maarschalk Jourdan, uithoofde der weigering van den maarschalk Mamey, tot president van den krijgstraad benoemd is, terwijl hij den anderen de luitenant-generaal Gazan, als zitting de audite in rang in de eerste militaire divisie, in plaats vanden luitenant-generaal Maisson wordt benoemd.

Deze eerste zitting, die tot ten half 6 uren geduurd heeft, en waarbij wel zijn verdediger, de heer Berryer, maar Ney zelf niet tegenwoordig is geweest, is vervolgens geheel besteed tot de voorlezing der processtukken, waaronder ook eene verklaring van den kant van Ney voorkomt, waarin hij de competentie van allen krijgstraad over hem verwerpt, en welke waarschijnlijk oorzaak is, dat de tweede zitting van den krijgstraad, die tegen morgen ochtend ten 10 uren bepaald is, zal gebezigd worden tot het pleidooi over de competentie.

De processtukken, wier voorlezing wij voorts hebben hoorden, waren: de Koninklike ordonnantie, betreffende de teregtstelling van Ney; het proces-verbaal zijner arrestering; de orders en instructien, in maart door den minister van oorlog aan hem gezonden; zijne correspondentie met dien minister tot konige maart; zijne correspondentie met de maarschalker Suchet en Oudinot; de verhooren, door hem den 9den en 22sten augustus voor den prefect der politie de Cases, en den 14den en 20sten september voor den generaal-majoor graaf Grundler, rapporteur, onderzaan, en eindelijk ongeveer 40 proces-verbalen van gehoorde getuigen, in deze zaak.

De orders en instructien van den minister van oorlog bragten mede, dat hij, bij afwezigheid van den hertog van Berry, de bevelen van Monsieur, die naar Lyon vertrokken was, moest innemen; dat hij dagelijks daarmede moest corresponderen; dat, indien tegen verwachting de vijand tot Lyon doordrong, hij alles doen moest om hem te verontrusten, om zijne plaats te verlaten, om hem af-reuk te doen, eindelijk om hem te vernielen indien hij daartoe de gelegenheid zou hebben.

Uit de correspondentie van Ney met den minister van oorlog blijkt, dat hij aan denzelfden uit Besançon, onder dagteekening van den 10den maart, schreef: „Ik heb geenerlei stellig bericht nopens de ondernemingen van Buonaparte. Het zeggen is hier, dat hij zich voor Grenoble vertoond heeft en zich waarschijnlijk over den Simplon in Italien zou werpen.

Onder dagteekening van den 11den schreef hij uit Besançon, dat hij vernomen had, dat de troepen te Grenoble tot Buonaparte waren over geloopt; dat hij naar Lons-le-Saulnier vertrok, Mac n en Bourg zou doen bezetten, en niet zou aarselen om den vijand aan te tasten indien de gelegenheid gunstig was.

Den 12den schreef hij uit Lons-le-Saulnier: „Hiergeven ontvange U Exc. verscheidene proklamatiën (van Buonaparte), die de attentie des Konings verdienen, en die een krachtig antwoord schijnen te vorderen op de tegens, welke zij bevatten..... Ik heb gister den marsch der troepen doen contramanderen, die, volgens bevel van den hertog van Talente, over Chalons op Moulin's trokken. Zij zouden voor den Koning verloren zijn geweest; al het land, tusschen Auxonne en Besançon zou ontbloot zijn geworden, en de steden gevaar geloopt hebben van genomen te worden.”

Dienzelfden dag schreef hij nog uit Lons-le-Saulnier: „Het droevigste is, dat Monsieur is genoodzaakt geweest van op Moulin's terug te trekken..... Macdonald schijnt geen vertrouwen in zijne troepen te stellen. Ondertusschen is het niet door te retireren dat menze tegen den vijand zal kunnen aanvoeren, indien zij voortnemens zijn van hunnen pligt te doen. Men moest beginnen met ze te doen vechten.....”

Te gelijk met de brieven van Ney, werden ook zijne proklamatie, beginnende: „De zaak der Bourbons is voor altoos verloren, en eene order van hem, om de generaals Bourmont, Lecourbe, Delaure en Farry, en vele andere opper-officiëren, te arresteren, voorgelezen.”

Uit de verhooren voor den prefect van politie blijkt, dat Ney toen op de vraag, of hij van het vertrouwen des Konings niet een leger-korps om tegen Buonaparte te marscheren verzocht had, geantwoord heeft: „Ik heb geenerlei vraag aan Z. M. gedaan. Ik heb slechts de orders gevolgd die mij gegeven zijn. Ik heb den Koning gezien alvorens te vertrekken, ten einde hem zijne laatste instructien te vragen. Ik geloof, dat ik hem gezegd heb, dat het bedrijf van Buonaparte mij onzinnig voorkwam; en dat hij, indien hij in handen viel, zou verdienen van in eenen ijzeren kooi naar Parys gevoerd te worden. Men heeft gewild, dat ik zoude gezegd hebben, dat ik zelve hem in eenen ijzeren kooi zou brengen; ik herinner mij niet recht wat ik gezegd heb. Men heeft ook gezegd, dat ik de hand des Konings gekust had; dat is geheel valsch. Ik heb zelf aan Z. M. geenerlei betuiging van mijne trouw gedaan; ik had niet noodig dat te doen, want mijn voornemen was, hem te dienen, en ik zou dat gedaan hebben, indien het mogelijk was geweest. (Zich herhalende.) Ik heb in der daad de hand des Konings gekust; Z. M. bood mij die aan, mij eene goede reis wenschende. — „De landing van Buonaparte, dus liet zich Ney verder op andere vragen uit, kwam mij buitensporig voor; maar te Auxonne hebben mij zijne agenten de zaken onder een geheel ander gezichtspunt voorgedaan. Ik liet mij overhalen, om den burgerkrijg voor te komen, en door de verzekering, welke Buonaparte mij liet geven, dat de Mogendheden het met hem eens waren..... De proklamatie, die aan mij wordt toegeschreven, en welke ik eerst den 14den heb afgekondigd, was den 13den reeds in Zwitserland bekend; zij was vooraf aan Joseph gezonden..... Ik ben geen verrader; ik heb mij laten (Het vervolg op de kant der bladzijde.)

MARIA CATHARINA BLOEMEN,
Wid. van R. A. BROUWER.